

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Pace Civili Inter Imperii Ordines Religione Dissidentes Perpetuo Conservanda Libri Duo

Conring, Hermann

Francofurti ; Lipsiae ; Wittebergae, 1680

VI. Quod ex se peccatu[m] est, necessitas licitu[m] non facit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9585

V.

Principibus Politicis nulla jurisdictio Ecclesiastica competit.

Duplex est potestas in Ecclesia, ut explicat Suarez lib. 3. adversus Regem Angliæ cap. 7. Una ordinis ad sacrificandum & administranda Sacramenta, Altera Jurisdictionis, tum in foro interiori ad remittenda peccata, tum in exteriori ad regendam Ecclesiam Dei, quæ huc spectat. Neutrius secundum se capaces sunt Principes & Magistratus politici, ut fatentur omnes Catholici: quia potestatem Spiritualem à politica secundum veræ fidei regulam distinguunt. Tam ergo non possunt Principes potestare politica quidquam statuere de juribus Religionis & Ecclesiæ, quatenus illa dimanant à jure pascendi oves Christi, quod accepit Petrus. jo. 21. v. 15: quam non possunt exercere illum actum Ordinis. Neque his in rebus necessitas error aut opinio tribuit jurisdictionem, ut in civilibus & in politicis arg. l. Barbarius, ff. de Officio Prætor, tribuere existimatur. Jura enim Religionis & Ecclesiæ gubernandæ non dependent ab arbitrio humano, sed divino: quod dispositioni vel ratihibitioni humanæ non subjacet, nisi quatenus Præsidibus Ecclesiæ Deus concessit. *Ideo vana & irrita sunt, quæcumque Principes & Potestates Seculares de rebus spiritualibus, & ad forum Ecclesiasticum spectantibus statuunt, etsi summaratione (imo & necessitate) nitantur, idque propter defectum potestatis & jurisdictionis,* Ita Conradus Brunus lib. 3. de hæres. c. 17.

VI.

Quod ex se peccatum est necessitas licitum non facit.

Duo id juris naturalis & divini principia persvadent. Unum explicat Christus Matth. 16. v. 26. *Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, anima vero sua detrimentum passatur;* Nulla ergo tanta jactura est, pux peccato redimi debeat

aut licite possit, alioqui enim Christus id facienti detrimentum animæ quod solo peccato incurritur, non intentaret. Alterum stabilivit Doctor gentium Rom. 3. v. g. *non esse videlicet facienda mala, ut eveniant bona*; cum erroris contrarii ex eo, quod diceret etiam *iniquitate nostra Dei justitiam commendari*, falso sibi impositi blasphemiam à se repulit & damnatione dignam judicavit. Nullum ergo tantum bonum est, cujus causa peccare liceat, alioqui vel maxime ad illustrandam Dei gloriam id liceret, quod veluti blasphemum, ut omnem boni finis intentione peccandi licentiam excluderet, Apostolus damnavit. Quare prapostere nec Christianæ Religionis & Imperii necessitas ad persuadendam Pacem exaggeratur, priusquam licitas esse conditiones constiterit. Quæ si ex se illicitæ fuerint, non magis eas inire fas est, quam necessitatis cujuscunque causa fidem negare, blasphemare, pejerare, fornicari, adulterari. Sicut autem *nemo sana mentis consultat de impossibilibus*, teste Aristotele 3. Ethic. cap. 3. ita nemo vere Christianus, Deumque timens de liberat de illicitis. *Perinde enim est timorata conscientia non licere & fieri non posse.*

VII.

Omniū Statuum Catholicorum interest Pacem illicitam non fieri.

Perniciosus error est existimare, aut nihil aut parum interesse Catholicorum, qui Protestantibus vicini non sunt, neque aliquando bonis aut juribus Ecclesiasticis ab iisdem spoliati fuere, quibus conditionibus PAX transigatur. Cum enim Principes & Status singuli suffragium ferre debeant non pro se suisque duntaxat ditioribus, sed pro toto Imperio, (secundum plura enim suffragia in Comitibus decerni solet) interest conscientia & salutis singulorum, ne quidam legibus divinis & religioni maxime adversum svadeant vel ratum habeant, suoque suffragio comprobent, etsi id non ipsos sed alios concernat. Multo enim iniquius est, aliorum Episcoporum aut Catholicorum bonis